

Credința și fapta

Apariție
neîntreruptă
din anul 2002.

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica a patra după Rusalii

Luni, 29 iulie: Sfinții Apostoli Petru și Pavel

Nu ai purtat la brâu aur sau argint al tău, pe pământ, o, Simone Petre, ci având înfricoșător numele lui Iisus, ai împărtășit zestre fericită și printr-Însul minunile lucrărilor celor ce zic acestea:

Bucură-te, străină hrană a sufletului;
Bucură-te, preadulce băutură a trupului;
Bucură-te, dumnezeiască alifie a celor orbiți;
Bucură-te, neauzită doctorie a celor bolnavi;
Bucură-te, că pe Tavita, ceea ce murise, vie ai ridicat-o;
Bucură-te, că pe Safira dintr-odată moartă ai arătat-o;
Bucură-te, cel ce pe Anania dintr-odată mort l-ai făcut;
Bucură-te, cel ce numai cu un cuvânt pe slăbănog l-ai îndreptat;
Bucură-te, izvor care revarsă sănătate;
Bucură-te, Petre, apostole! .

Din Acatistul Sfinților Apostoli Petru și Pavel

Sfinții Apostoli Petru și Pavel zugrăviți în câteva texte scripturistice

„Dragostea îndelung rabdă; dragostea este binevoitoare, dragostea nu pizmuiește, nu se laudă, nu se trufește. Nu se poartă cu necuviință, nu caută ale sale, nu se aprinde de mânie, nu gândește răul. Nu se bucură de nedreptate, ci se bucură de adevăr. Toate le suferă, toate le crede, toate le nădăjduiește, toate le rabdă. Dragostea nu cade niciodată.”

— Sfântul Apostol Pavel (1 Corinteni 13:4-8)

(Continuarea în pagina a 4-a)

Evangelia duminicii

Vindecarea slugii sutașului

Ev. Matei 8, 5-13

În vremea aceea, pe când Iisus intra în Capernaum, s-a apropiat de El un sutaș, rugându-L și zicând: Doamne, sluga mea zace în casă, slăbănog, chinându-se cumplit. Și i-a zis Iisus: Venind îl voi vindeca. Dar sutașul, răspunzând, I-a zis: Doamne, nu sunt vrednic să intri sub acoperișul meu, ci numai spune un cuvânt și se va vindeca sluga mea. Că și eu sunt om sub stăpânirea altora și am sub mine ostași și-i spun acestuia: Du-te, și se duce; și celuiilalt: Vino, și vine; și slugii mele: Fă aceasta, și face. Auzind, Iisus S-a minunat și a zis celor ce veneau după El: Adevărat grăiesc vouă: Nici în Israel n-am găsit atâta credință. Și zic vouă că mulți de la răsărit și de la apus vor veni și vor sta la masă cu Avraam, cu Isaac și cu Iacov în Împărăția Cerurilor. Iar fiii Împărăției vor fi aruncați în întunericul cel mai din afară; acolo va fi plângerea și scrâșnirea dinților. Și a zis Iisus sutașului: Du-te, fie ție după cum ai crezut. Și s-a însănătoșit sluga lui în ceasul acela.

Cine sunt cele 16 sfinte femei române canonizate în anul 2026 (continuare din numerele anterioare)

Sfânta Doamnă Maria Brâncoveanu - 16 august -

Căsătorită la o vârstă foarte

fragedă, a știut să se ridice la nivelul cerințelor statutului de Doamnă a Țării Românești. În ciuda dramei personale trăite prin martiriul soțului și al celor patru fii ai săi, ea a rămas demnă și neclintită în credință și în datoria față de țară.

Provenită dintr-o familie boierească influentă, cu tatăl postelnic și bunicul domnitor, Marica s-a căsătorit în 1674 cu Constantin Brâncoveanu, un tânăr educat, bogat și cu origini nobile. La vârsta de 13-14 ani, și-a asumat cu maturitate rolul de soție și gospodină, aducând pe lume 11

copii, pe care i-a crescut cu grijă și înțelepciune. A devenit partener de nădejde al domnitorului, administrând averile familiei și controlând rețeaua întinsă de moșii și investiții.

În timpul domniei lui Constantin Brâncoveanu, Țara Românească a cunoscut o epocă de pace și înflorire culturală. Doamna Maria a fost prezentă și implicată activ în gestionarea moșiilor, supravegherea ctitoriilor și asigurarea bunei gospodării a domeniilor domnești. Vizita personal

moșiile, răsplătea vrednicia și sancționa abuzurile, fiind respectată și temută de toți. În 1706, într-un act de curaj fără precedent, i s-a adresat direct sultanului pentru a proteja averile familiei din Istanbul, obținând și aprobarea acestuia.

Sfânta Doamnă Maria Brâncoveanu a sprijinit activ ctitoriile religioase, fie prin ridicarea unor lăcașuri noi, fie prin restaurarea celor vechi. Printre ctitoriile în care figura ca ocrotitoare se numără Biserica „Sf. Nicolae Dintr-o zi” și Mănăstirea Surpatele. Totodată, a încurajat educația și cultura, susținând școli, tipografii și biblioteci. A sprijinit tipărirea de cărți în mai multe limbi și dezvoltarea artelor, punând bazele stilului brâncovenesc. Împreună cu domnitorul, a creat o epocă de lumină spirituală și culturală.

Anul 1714 a fost cel mai greu din viața Doamnei Maria. După mazierea lui Brâncoveanu, familia a fost dusă în surghiun, iar Constantin și cei patru fii au fost martirizați la Constantinopol pentru că au refuzat să renunțe la credința ortodoxă. Marica a fost martora cumplitei jertfe, dar nu s-a lăsat doborâtă. Rămasă în viață, a fost întemnițată, jefuită și surghiunită, dar a rămas tare în credință, înțelegând suferința ca pe o cruce rânduită de Dumnezeu.

După trei ani de exil, Sfânta Doamnă Maria Brâncoveanu s-a întors în țară și a început lupta de recuperare a trupului martirizat al soțului său. În 1720 a reușit să aducă în taină moaștele Sfântului Constantin Brâncoveanu în Biserica „Sf. Gheorghe Nou” din București, unde le-a așezat sub o lespede neinscripționată, păstrată în anonimat două secole. O candelă donată discret cu o inscripție simplă a fost singurul semn al prezenței voievodului în acel loc.

Până la sfârșitul vieții, Sfânta Doamnă Maria Brâncoveanu a continuat să reconstruiască ce mai rămăsese din moștenirea Brâncovenilor, având grijă de nepotul ei Constantin și asigurându-i viitorul. A încheiat cu demnitate și credință un destin excepțional, fiind una dintre cele mai vrednice femei din istoria noastră. Retrasă adesea la Mănăstirea Surpatele, a trăit ultimii ani în rugăciune, lăsând în urmă o moștenire de credință, cultură și jertfă ce dăinuie peste veacuri.

În ședința de lucru din 1 iulie 2025, Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române a aprobat canonizarea cu titlatura de Sfânta Doamnă Maria Brâncoveanu și cu cinstire în data de 16 august.

Sursa: doxologia.ro

Preasfințitul Părinte Emilian Crișanul s-a mutat la Domnul!

Cu profundă întristare am primit vestea trecerii la cele veșnice a Preasfințitului Părinte **Emilian Crișanul**, Episcop-vicar al Arhiepiscopiei Aradului, fost Episcop-vicar al Arhiepiscopiei Râmnicului, cu titlul de „Lovișteanul”.

Parohia noastră păstrează o vie și binecuvântată amintire a Preasfințitei Sale, care a slujit de mai multe ori în biserica noastră, atât înainte de hirotonia în treapta arhieriei, cât și mai apoi, ca ierarh. Prin slujirea sa aleasă, prin cuvântul ziditor și prin căldura sufletească pe care o revărsa asupra celor din jur, a rămas în inimile noastre ca un păstor smerit, blând și apropiat de oameni.

Îi mulțumim lui Dumnezeu pentru bucuria de a-l fi avut pe Vrednicul de pomenire Episcop Emilian în mijlocul comunității noastre și pentru binecuvântările primite prin slujirile săvârșite aici. Ne rugăm ca Hristos Domnul, Arhiereul Cel Veșnic, să-l așeze în ceata ierarhilor bineplăcuți Lui și să-i dăruiască odihnă în lumina Împărăției Sale.

Adresăm totodată un gând de compasiune și de comuniune în rugăciune familiei, celor apropiați și întregii comunități ortodoxe din Arhiepiscopia Aradului, în aceste clipe de doliu.

Dumnezeu să-l odihnească în pace, iar amintirea lui să rămână veșnic vie în inimile celor care l-au cunoscut și l-au prețuit.

Veșnica lui pomenire!

CITEȘTE ȘI ÎMPĂRTĂȘEȘTE!

Relațiile cu propriii părinți și cu părinții soțului/soției

„Țineți minte: dacă nu vreți să vă vedeți părinții, înseamnă că este prezentă tendința de ruptură emoțională, care doar aparent este lipsită de pericol. Relațiile conflictuale cu propriii părinți, precum și cu părinții soțului/soției, își vor pune în mod necesar amprenta asupra bunăstării duhovnicești a familiei voastre – dacă nu direct, cel puțin indirect.

În relații este nevoie de un reazim tare, de nădejde, iar noi avem în spate mult mai des numai «gropi» și «dâmburi»: întreaga experiență negativă acumulată cu anii, pe care nu ne putem nicidecum rezema. Singurul mijloc de a rezolva această problemă e a-i ierta din suflet pe părinți. Bunicii au meritat de mult propriul «teritoriu inviolabil», la care e mai bine să nu emitem petenții. Eu am câștigat, indiscutabil, dreptul de a emite propriile judecăți și aprecieri, și nu merită să polemizăm cu ei.

A ierta înseamnă a simți din tot sufletul întreg dramatismul vieții lor și a înțelege cât de greu le-a fost. Copilul, de regulă, nu ia în serios problemele părinților, și începe să facă asta doar odată cu venirea pe lumea propriilor copii.

Dacă părinții nu discută cu fiul sau cu fiica lor despre propriile dorințe, frământări, griji și nădejdi, copilul începe să-i privească pe tata și pe mama ca pe niște divinități atotputernice. Așadar, despre lucrurile acestea trebuie să se stea de vorbă. Înțelegerea faptului că și părinții sunt oameni, care pot greși, care pot avea visele lor, care au anumite defecte, îl orientează pe copil spre stabilirea unor relații pozitive cu ei.

Potrivit unei ipoteze a lui Freud, care cam de un secol se bucură de o largă popularitate, pentru toate eșecurile noastre prezente sunt vinovați părinții, fiindcă tocmai ei ne-au dat exemplu prost. În această teorie s-a strecurat însă o greșeală esențială. Despre care merită să vorbim. Da, poate că părinții nu ne-au dat cel mai bun exemplu de urmat, dar n-au făcut asta intenționat, ci fiindcă au fost nevoiți să se descurce în viață fără metodologii științifice «avansate», reviste de specialitate și nenumărate webinarii (conferințe pe web, cu dezbatere și prezentări în timp real) dedicate problemelor familiei și educației.

Conștientizându-ne legătura neîntreruptă cu experiența părinților noștri, ne vom trezi în fața alegerii de a transmite sau nu această experiență mai departe, generației următoare. Rezolvarea acestei dileme este

determinată de nivelul responsabilității noastre. În orice caz, comportamentul părinților îi influențează în mod direct pe copii, la fel cum structura chimică a solului determină sănătatea plantelor. Până când nu vă veți înțelege motivațiile părinților voștri, confruntarea va continua, iar gradul ei de înverșunare va depinde numai de caracterul celor aflați în conflict.

Însemnați în scris metodele fundamentale prin care părinții își exprimă nemulțumirea față de voi și voi – față de ei. Țineți minte că mânia îndreptată împotriva părinților se întoarce ca un bumerang în familia voastră – și acest lucru nu este de mirare. Dacă ne permitem să ne «relaxăm» într-o anumită privință, exprimându-ne cu duritate nemulțumirea, de ce ar trebui să ne limităm doar la părinți?

Enervarea împotriva părinților nu este întotdeauna dăunătoare. Orice s-ar întâmpla, în relațiile cu ei rămânem copii până la moartea lor. De altfel, nici plecarea lor din această viață nu schimbă în mod radical situația. Totodată, posibilitatea de a experia trei roluri – cel de părinte, cel de soț și cel de copil – vă poate da forțe noi.

Analizați cu atenție felul cum se reflectă voastre cu părinții asupra familiei voastre și stabiliți dacă s-au reflectat sau nu asupra relațiilor voastre cu propriii copii: ați devenit mai îngăduitori sau, dimpotrivă, mai severi și intoleranți? Bunicii trebuie să aibă legătura lor aparte cu copiii. Li se cuvine și posibilitatea de a emite opinii negative la adresa copiilor lor, care acum sunt mari. Este minunat dacă suportați fără greutate critica

venită din partea părinților. Încercați să vă dați seama cum anume reacționați la ea și ce anume se petrece cu voi în acel moment. Ce tactică preferați de obicei: apărarea, sau atacul? Ce «gust» vă rămâne în suflet după asemenea discuții? Este util să stabiliți cât timp sunteți capabili să vă țineți de strategia comportamentală aleasă în prealabil și cât de rapid intrați în dialog într-o albie nedorită...

Pentru copil e util să vadă relații bune între cei apropiați. Măcar în acest scop suntem datori să depunem toate eforturile ca să ne armonizăm relațiile cu părinții. Persoanele în vârstă pun preț pe propria lor experiență parentală, chiar dacă aceasta a fost împovărată de mulțimea greșelilor săvârșite. Dacă această experiență (de pildă, concepțiile despre felul cum trebuie educați copiii, cum trebuie îmbrăcați sau tratați, când se îmbolnăvesc) e pusă brusc la îndoială, rezultatul va fi cel mai degrabă, deplorabil pentru toată lumea.”

Ecaterina Burmistrova, Enervarea, Ed. Sofia, București, 2017, pp. 78-82
(Text cules de Pr. M. Mărgineanu)

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Publicație editată de Parohia TOMA COZMA,
ISSN 2067 - 8274
Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax: 0232 211 273
Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844
(Coordonator principal)
Preot coslujitor Florin Aurel Călugăru, tel. 0752 900 697
Voluntari:
*Relații Publice: tel. 0741 706 602, Vasilica Onofrei
*Administratori site parohie/pagină facebook:
Costel Dumitru, Alexandru Losonczy, Vasilica Onofrei
* Alte activități: Valentin Burlacu
www.parohiatomacozma.ro,
parohiatomacozma@gmail.com

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO95 BTRL RONC RT06 6735 6201, Banca Transilvania, CIF: 11198095.

Vizitați-ne pe

facebook.

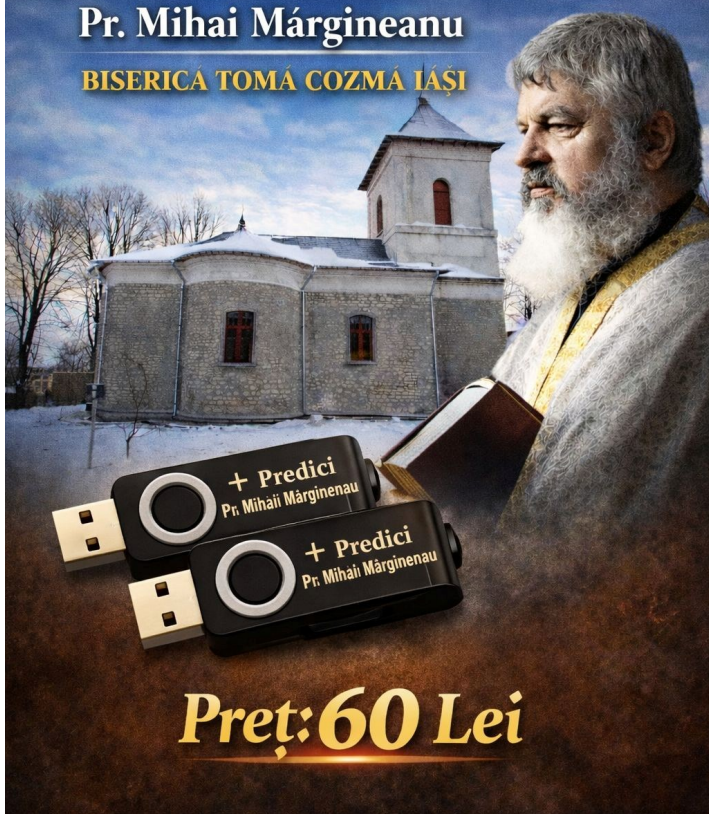

Biserica Toma Cozma

Predici înregistrate în anul 2011

Pr. Mihai Mărgineanu

BISERICA TOMA COZMA IĂȘI

Preț: 60 Lei

Program liturgic la Biserica Toma Cozma

Duminică, 28 iunie

08:00 Utrenia, Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie

Luni, 29 iunie, Sfinții Apostoli Petru și Pavel)

08:00 Utrenia, Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie

Vineri, 3 iulie

18:00 Taina Sfântului Maslu

Sâmbătă, 4 iulie

7.00 Utrenia, Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie,
urmată de pomenirea celor răposați

18:00 Slujba Vecerniei

Sfinții Apostoli Petru și Pavel zugrăviți în câteva texte scripturistice

„Pe Hristos Domnul sfințiți-L în inimile voastre și fiți totdeauna gata să răspundeți oricui vă cere socoteală despre nădejdea voastră.”

- Sfântul Apostol Petru (1 Petru 3:15)

„Tu ești Petru și pe această piatră voi zidi Biserica Mea și porțile iadului nu o vor birui. Și îți voi da cheile Împărăției Cerurilor.”

- Iisus Hristos, către Sfântul Apostol Petru (Matei 16:18-19)

„Iar creșteți în harul și în cunoașterea Domnului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos. A Lui să fie slava și acum și în ziua veșniciei. Amin.”

— Sfântul Apostol Petru (2 Petru 3:18)

„Cine ne va despărți pe noi de iubirea lui Hristos? Necazul, sau strâmtorarea, sau prigoana, sau foametea, sau lipsa de îmbrăcăminte, sau primejdia, sau sabia? Dar în toate acestea suntem mai mult decât biruitori, prin Acela Care ne-a iubit.”

— Sfântul Apostol Pavel (Romani 8:35, 37)

„Fiți treji, privegheați. Potrivnicul vostru, diavolul, umblă răcnind ca un leu, căutând pe cine să înghită. Stați împotriva lui tari în credință.”

— Sfântul Apostol Petru (1 Petru 5:8-9)

„Toate le pot în Hristos, Cel care mă întărește.”

— Sfântul Apostol Pavel (Filipeni 4:13)